

Αίολος

3η ΟΜΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΕΝΩΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Αρ. 13 ΙΟΥΛΙΟΣ 1999

ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ Α.Σ.

Μεγάλη μου τιμή να σας αναγγείλω τα νέα της τρέχουσας τριτομαδίτικης χρονιάς 1998-99. Οι δράσεις Χειμώνα-Άνοιξης της 3ης Ο.Α.Ν. αποσκοπούσαν να δώσουν ευκαιρίες στην τριτομαδίτικη φαντασία και δημιουργία. Και τα τρία τμήματα (Ομάδα, Αγέλη και Κοινότητα) δούλεψαν με τριτομαδίτικο ζήλο και πάθος. Το αποτέλεσμα είναι ότι η Τριτομαδίτικη οικογένεια που εργάστηκε με συνέπεια και αδελφoσύνη, ολοένα μεγαλώνει με σωστούς και γοργούς ρυθμούς φθάνοντας αισίως σε απολογισμό συστήματος 76 ενεργά μέλη (ολική απασχόληση χειμώνα έως καλοκαίρι) και 27 “εξ εξωτερικού καλοκαιρινά” μέλη. Οι εγγραφές για καινούργια μέλη (Αγέλη 6-11 χρονών, Ομάδα 11-15 χρονών και Κοινότητα 15-18 χρονών) γίνονται κάθε Σεπτέμβριο. Για περισσότερες πληροφορίες στον υπογράφοντα Κωνσταντίνο Δικαιοσύλια, τηλ. 7242965, 7219191.

Με μεγάλη χαρά, επίσης, σας αναγγέλω το γεγονός ότι φέτος στη συγκέντρωση της Ένωσης Παλαιών που πραγματοποιήθηκε στις 29 Μαρτίου συμμετείχαν 26 μέλη, τα οποία –μετά τη λήξη του συμβουλίου– διασκέδασαν και τραγούδησαν σε γειτονική ταβέρνα. Εύχομαι

και ελπίζω στο μέλλον τέτοιες τριτομαδίτικες εξορμήσεις να πληθαίνουν.

Ευχαριστώ εκ μέρους του Συστήματος τους Παλαιούς της 3ηςΒ (1η Ν/Π), οι οποίοι έκαναν δωρεά στη Λέσχη την αξία της μεταλλικής παραβίασης πόρτας που συνδέει το Αρχηγείο με το νεοαποκτηθέν δωμάτιο, στη μνήμη του Γιάννη Μαλακατέ.

Τέλος, μην ξεχάσετε να προσθέσετε στο πρόγραμμα των καλοκαιρινών σας διακοπών την **Μεγάλη Πυρά** (που οργανώνει η 3η Ο.Α.Ν. από το 1958!) στον κατασκηνωτικό χώρο **Μπίτσι Ερμιόνης, το Σάββατο 17 Ιουλίου 1999**. Ώρα προσέλευσης 20.00.

Σας περιμένουμε όλους να διασκεδάσουμε και να τραγουδήσουμε σε τριτομαδίτικους προσκοπικούς ρυθμούς και να ζήσουμε μαζί μια κατασκηνωτική βραδιά.

Σας υπενθυμίζω τον ακόλουθο κανόνα που πρέπει να θυμάστε πριν την άφιξή σας στην Ερμιόνη.

“Λεβέντες Τριτομαδίτες, Προσκοπάκια διαλεκτά, ασ βαδίσουμε μπροστά, το όνομά μας όπως πάντα ν’ ακουστεί θέλουμε εμείς σ’ όλη τη Γη - σ’ όλη τη Γη!”

ΝΕΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΡΙΤΟΜΑΔΙΤΩΝ

Γάμοι, γεννήσεις, κουμπιές, ακαδημαϊκές επιτυχίες ...

Ο **Χρήστος Τσιάτης** και η σύζυγός του Εύη Δπλαβέρη, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, μία τρισηχαριτωμένη κόρη, στις 13 Φεβρουαρίου. Ο **Γιάννης Μαρκιανός** (Α.Ο.) απέκτησε μια εξίσου τρισηχαριτωμένη κόρη στις 12 Μαΐου. Με τη σύζυγό του Κατερίνα έχουν άλλο ένα παιδί, τον Δημήτρη, σχεδόν δύο ετών. Λίγες μέρες αργότερα, στις 18 Μαΐου, ο **Θοδωρής Κωνσταντίνου** (Υ.Ο.) και η σύζυγός του Νuala απέκτησαν ένα γλυκύτατο αγοράκι.

Στις 4 Ιουνίου ο **Ευάγγελος Σπινέλλης** (Υ.Α.) παντρεύτηκε την Λία Ανδριανάκου. Στις 6 Ιουνίου ο **Νίκος Παρθένιος** (Υ.Ο., Α.Κ.Α.) παντρεύτηκε την Μάργα Μιχαλοπούλου.

Το ζευγάρι πάντρεψαν δύο κουμπάρες, μία εκ των οποίων ήταν η Υπαρχηγός του Νίκου στην Κοινότητα Ανιχνευτών, Άνθια Δεστούνη. Ανάμεσα στις εκδηλώσεις που προηγήθηκαν του γάμου, αξίζει να αναφέρουμε το προσκοπικό “bachelor party” στον Άγιο Μερκούριο, τόπο διήμερων εκδρομών του Συστήματος!

Ο **Διομήδης Σπινέλλης**, ο γνωστός “Μπαγκήρα”, εξελέγη Επίκουρος Καθηγητής στο νέο Τμήμα Πληροφοριακών και Επικοινωνιακών Συστημάτων του Πανεπιστημίου Αιγαίου στις 24 Ιουνίου.

Συγχαρητήρια σε όλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΡΙΤΟΜΑΔΙΤΩΝ:

Πρόεδρος: Αλέκος Φωτίλας
Αντιπρόεδρος: Τζέραλντ Τέρνερ
Γραμματέας: Μάκης Σωτηριάδης
Ταμίας: Βασίλης Δικαιοσύλια

Ηούς 9, 166 75 Γλυφάδα, τηλ.: 8943038
Λεωφ. Δημοκρατίας 51, 145 65 Διόνυσος, τηλ.: 6210120
Βαλοαμώνας 10-12, 114 71 Αθήνα, τηλ.: 6458769
Δεινοκράτους 61, 106 76 Αθήνα, τηλ.: 7242965

Για πληροφορίες: Στέφος Αλευράς (Υπεύθ. Αρχείων)

Πέλλης 6, 145 61 Κηφισιά, τηλ.: 8018027

Ο παλαιός Τριτομαδίτης Κωστής Ι. Αιλιανός, νέος Υπηρεσιακός Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εξωτερικών

Αγαπητέ “Αίολε”, αγαπητοί Τριτομαδίτες,

Στην εφημερίδα “Καθημερινή” της 31-3-1999 διάβασα την είδηση, ότι με κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού Κώστα Γ. Σημίτη και του Υπουργού Εξωτερικών Γιώργου Α. Παπανδρέου, τοποθετήθηκε στη θέση του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέως του Υπουργείου Εξωτερικών, ο μέχρι τούδε Πρόεδρος της χώρας μας στην Βόννη, ο πρόεδρος Κωστής Ι. Αιλιανός. Σαν παλαιός Αρχηγός του στην Ομάδα μας, θέλω να τον συγχαρώ για την εξαιρετικά τιμητική αυτή θέση που κατέλαβε και βρίσκω την ευκαιρία να γράψω στον “Αίολο” δυο-τρία λόγια για τον παλαιό Τριτομαδίτη, τον αγαπητό μας Κωστή Ι. Αιλιανό.

Επειδή λοιπόν πιστεύω πως είμαστε όλοι οι Τριτομαδίτες (παλαιοί και νέοι) υπερήφανοι γι’ αυτόν και επειδή είμαι της γνώμης πως μέσω του “Αιόλου” πρέπει να προβάλλονται τα καλά στοιχεία και η Ιστορία της 3ης Ο.Α.Ν. (*είμασταν, είμαστε και θα είμαστε πάντα υπερήφανοι για την Ομάδα μας*), σας γράφω δυο λόγια για τον Κωστή από τα τόσα που έχω να θυμηθώ και ελπίζω, να μην τον φέρω σε δύσκολη θέση, μια και η οσημνότητά του ήταν πάντα το κύριο χαρακτηριστικό του.

Α. Η σταδιοδρομία του Κωστή στην Ομάδα:

1. Λυκόπουλο της 3ης Αγέλης
2. Ναυτοπρόσκοπος
3. Ενωμοτάρχης των “Αλκυόνων”
4. Πρόσκοπος του Έθνους
5. Βοηθός Ομάδος
6. Υπαρχηγός Ομάδος
7. Ακέλας της 3ης Αγέλης

(Περίοδος ενεργού δράσεώς του γενικά στο Σύστημα: 1952-1968).

Επίσης:

1. Τακτικό Μέλος της Γενικής Συνελεύσεως του Σ.Ε.Π.
2. Μέλος της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων του Σ.Ε.Π.

Β. Η οικογένεια του Κωστή:

Γιός του αιμνήστου Καθηγητού της Οδοντιατρικής του Πανεπιστημίου Αθηνών Ιωάννου Αιλιανού και της αιμνήστου Ευαγγελίας Ι. Αιλιανού (το γένος Αθανασίου), ο Κωστής παντρεύτηκε την ωραία και εξαιρετικά κομψή Βικτωρία Χριστοπούλου στην εκκλησία του Αγίου Στεφάνου στο Παρίσι (τα προσόντα της Βικτωρίας... έτοι θα τα περιέγραφε στην στήλη της Καθημερινής ο Τίλεφος –η παλαιά μου γνωστή Ελένη Μπίστικα-Κατραμποπούλου!!!).

Ο Κωστής και η Βικτωρία απέκτησαν δύο παιδιά. Την Έβιλην (29 ετών) με άριστες σπουδές στο εξωτερικό,

που υπηρετεί τώρα ως Διερμηνεύς στο Ευρωκοινοβούλιο, και τον Γιάννη (27 ετών), παλαιός Τριτομαδίτης κι αυτός, με λαμπρές σπουδές και αυτός στο εξωτερικό (Β.Α., Master’s, κ.λπ.). Απ’ ό,τι έμαθα, εργάζεται τώρα στην Αθήνα.

Γ. Ο Κωστής στην Ομάδα:

Σαν παλαιός Αρχηγός του Κωστή, διατηρώ τις καλύτερες εντυπώσεις γι’ αυτόν. Ίσως το μεγαλύτερο ... μειονέκτημά του ήταν το: *πάντα πάρα πολύ καλός*, που χαρακτήριζε την κάθε του εκδήλωση, την συμπεριφορά του.

Άριστος μαθητής στο Κολλέγιο Αθηνών, πολύγλωσσος, άφογος σε όλα του, σοβαρός, κάπως αυστηρός αλλά και με πολύ χιούμορ, κοινωνικός και γενικά πολύ υπεύθυνος και αποτελεσματικός στην προσκοπική του και εξωπροσκοπική του σταδιοδρομία.

Οι γονείς του θαυμάσιοι άνθρωποι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ, την μεγάλη συμπάρασταση που εύρισκε πάντοτε από την μητέρα του. Ήταν “Κυρία” με τον πραγματικό όρο της λέξεως. Στήριγμα πάντοτε του Αρχηγού της Ομάδος, αλλά και στα Συμβούλια Γονέων που έπρεπε να επηρεαστούν και οι άλλοι Γονείς, των ας πούμε “μαμοθρέπτων” Ναυτοπροσκόπων μας, κυρίως των πιο μικρών στην ηλικία, για θέματα δράσεων και “κακουχιών” εκδρομών, κατασκηνώσεων, κ.λπ.

Δ. Η επαγγελματική σταδιοδρομία του Κωστή στο Διπλωματικό Σώμα:

Κατ’ αρχήν, δεν είναι η πρώτη φορά που ο Κωστής καταλαμβάνει τιμητικές θέσεις σαν Διπλωματικός του Υπουργείου Εξωτερικών.

Αναφέρομαι επομένως, μόνο στα καθήκοντά του ως Πρόβου.

1. Στη Βαρσοβία (1987-1990)
2. Στην Αθήνα (Διευθυντής ΥΠΕΞ) (1990-1993)
3. Στο Νέο Δελχί (1993-1997)
4. Στη Βόννη (1997-1999).
5. Και τώρα, στο ΥΠΕΞ ως Γενικός Γραμματέας.

Αλλά οι πληροφορίες μου λένε ... πως και συνδικαλιστική δράση είχε αναπτύξει στο Διπλωματικό Σώμα!

Επί τη ευκαιρία, θέλω να υπενθυμίσω πως και άλλοι Τριτομαδίτες (απ’ όσους θυμάμαι τουλάχιστον εγώ), πέρασαν από το Διπλωματικό Σώμα.

Τώρα υπηρετούν οι παλαιοί μου Ναυτοπρόσκοποι **Δημήτρης Νεζερίτης** (Πρόεδρος μέχρι πρότινος στην Άγκυρα και τώρα στο ΥΠΕΞ) και ο **Ηλίας Γούναρης** (Διευθυντής Πολιτικών Υποθέσεων στο Υπουργείο Εξωτερικών).

Επίσης, στο Διπλωματικό Σώμα Υπηρετίσσαν:

- Ο αείμνηστος “ιστορικός” Αρχηγός της 3ης **Τάσος Αντωνόπουλος** (ο “θείος Τάσος” όπως τον λέγαμε στην εποχή μου, ο “Καπ” όπως τον έλεγαν οι νεώτεροι). Υπηρετίσσε ως Πρέσβυς στο ΝΑΤΟ και ως Πρέσβυς στο Λίβανο.
- Ο **Περικλής Περρωτής**, Αρχηγός Ακριτών.
- Ο **Αλέκος Χαρτ-Σούτζος**, παλαιός Αρχηγός Αγέλης και Συστήματος, που δυστυχώς χάσαμε πρόσφατα.
- Ο **Κώστας Ζέπος** (Υπαρχηγός Ομάδος), νυν Πρέσβυς επί τιμή.
- Διπλωματικός εν ενεργεία είναι επίσης και ο νεώτερος Τριτομαδίτης **Ανδρέας Καντιάνης**.

Ε. Θα τελειώσω με δύο κάπως “ευτράπελα” της προσκοπικής ζωής μας:

α. Ο Κωστής είχε, επί κάποιας εποχής μου στην Ομάδα, “εσωπροσκοπικά προβληματάκια” με τον πολύ στενό του φίλο (επίσης ενωμοτάρχη τότε), τον **Πέτρο Π. Αλιβιζάτο**. Έχω στο “προσκοπικό μου Αρχείο” επίστολή του Πετράκη (Πετράκη θα τον αποκαλώ ακόμα ...και ας, κάπως, γεράσαμε και οι δυο μας). Ο Πετράκης Αλιβιζάτος ήταν χονδρούλης, ζωντανός, πολύ χαριτωμένος, λίγο (μήπως πολύ;) πολυλογάς, τουλάχιστον μέσα στην Ομάδα. Δεν κρύβω και την κάποια ιδιαίτερη συμπάθεια που του είχα (και έριχνα νερό στο κρασί μου με τις σκανδαλιές του) γιατί μου “πήγαινε” –όπως λέτε εσείς οι νεώτεροι– ο ζωντανός του χαρακτήρας, τα σκέρτσα του και οι αντιρρήσεις του. Περιέργο ίσως να φανεί αυτό, γιατί τότε με χαρακτήριζαν σαν “αυστηρό” και “αυταρχικό” Αρχηγό τα Προσκοπάκια μου!

Κατέχω λοιπόν στο προσκοπικό μου αρχείο επιστολή προς εμέ, Πέτρου Π. Αλιβιζάτου (Νέα Σμύρνη 5-10-1957), που, ούτε λίγο ούτε πολύ, μου έγραφε εν εξάλλω καταστάσει τα παράπονά του και στρεφόταν κατά των

“κατηγόρων του της Ομάδος” (χωρίς να τον επονομάζει, εννοούσε μεταξύ αυτών και τον κατά τα άλλα πολύ στενό του φίλο Κ. Αιλιανό). Μου ζητούσε κατόπιν αυτού ο Πέτρος *τρίμηνη άδεια ... για να πρεμύσει, ορίζοντας* μάλιστα τον Γιάννη Ζαφειρόπουλο ως αντικαταστάτη του (Πετράκη, αυτό το “ορίζω”, δεν σου κρύβω, πως με είχε τσαντίσει, ήταν σαν να μου ξύλωνες ... τα γαλόνια!). Μήπως ο Πέτρος έχει τη γραπτή απάντησή μου στο γράμμα του αυτό; Να του δώσω αντίγραφο, εάν δεν κράτησε, τόσο της δικής του όσο και της δικής μου επιστολής.

β. Θα πρέπει να ήταν μετά το 1965 που γύρισα από το Λονδίνο και την Νέα Υόρκη για επαγγελματική σταδιοδρομία πλέον στην Αθήνα.

Περνούσα τυχαία μια Κυριακή πολύ πρωί από το Ζάππειο. Γύρω από το άγαλμα του Βύρωνος πήρε το μάτι μου κάτι Λυκοπουλάκια. Πρόσεξα καλύτερα. Ήταν η Αγέλη μας με τον Ακέλα της, τον Κωστή Αιλιανό. Λίγο πιο πέρα από μένα, είδα δύο “κουστουμαρισμένους” νεαρούς να κάνουν “πλάκα” στον Κωστή για τα Λυκοπουλάκια του και τη στολή του. Ήσαν, απ’ ό,τι κατάλαβα, συνάδελφοι του Κωστή στο Υπουργείο Εξωτερικών. “Βρε συ Κωστή, Διπλωματικός με κοντό παντελονάκι, τι χάλια είναι αυτά Κωστή;” τους άκουσα να του λένε.

Αυτά είχε τότε (ίσως και τώρα) ο Προσκοπισμός. Αλλά είμαι βέβαιος πως και του Κωστή (όπως και σε μένα, στην “πλάκα” που μου έκαναν οι φίλοι μου σε αντίστοιχες καταστάσεις) δεν “ίδρωνε το αυτί μας”.

Με πολλή φιλία και αγάπη για σένα Κωστή μου και όλη την Τρίτη Ομάδα Αθηνών Ναυτοπροσκόπων.

Δημήτρης Μάγκος
(Αρχηγός της 3ης Ο.Α.Ν. 1953-1961)
Απρίλιος 1999

Έξω από τη Λέσχη μας στα Πευκάκια (Σίνα 33). Το Αρχηγείο της 3ης Ο.Α.Ν. κατά την τελετή αποχωρήσεως του Αρχηγού Δ. Μάγκου (30-4-1961).

Από τα δεξιά, Κωστής Αιλιανός Υ.Ο., Δημήτρης Μάγκος Α.Ο. και Γιάννης Ζερβουδάκης Υ.Ο. Καθήμενος, ο Β.Ο. Μάγκης Τορόσης.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ - 1952

Το Πάσχα του 1952 οργανώθηκε εκδρομή βαθμοφόρων στην Κέρκυρα. Μετείχαν οι: Παύλος Αλευράς (Α.Σ.), Ηλίας Μιχαηλίδης (Α.Ο.), Στέλιος Μωυσειδής (Α.Α.), Δημήτρης Μάγκος (Υ.Ο.), οι ενωμοτάρχες Άγις Ίβος, Γιώργος και Βασίλης Παναγιωτίδης και Στέφανος Τόγιας και ο υποφαινόμενος (Υ.Α.).

Φύγαμε από τον Πειραιά με το πλοίο “Κυκλάδες” της ατμοπλοΐας Ι. Τόγια, που ανήκε στον πατέρα του Στέφανου.

Η οικογένεια Τόγια είχε στην Κέρκυρα ένα ωραιότατο εξοχικό σπίτι, γι’ αυτό και όλα τα υπόλοιπα μέλη της (οι γονείς του Στέφανου και η αδελφή του) ταξίδευαν με το ίδιο πλοίο για να περάσουν και αυτοί το Πάσχα στο νησί.

Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, ο κ. Τόγιας (πατήρ) ζήτησε να μας γνωρίσει και μας κάλεσε να πάμε την Κυριακή του Πάσχα να μας ψήσει αρνί στο σπίτι τους.

Ρωτήσαμε τον Στέφανο πού είναι το σπίτι τους και μας απάντησε “έξω από την πόλη”. Σκεφτήκαμε πως θα κάναμε το πρωί της Κυριακής έναν ωραίο περίπατο ως εκεί.

Ο Στέφανος χαμογελούσε πονηρά.

Είχαμε συνεννοηθεί με την Τ.Ε. Κερκύρας να μας διατεθεί μια λέσχη ομάδας για τις διανυκτερεύσεις μας. Όταν έφθασε το πλοίο στην Κέρκυρα (την Μεγάλη Παρασκευή), μας υποδέχθηκαν δυο-τρεις βαθμοφόροι της τοπικής Ομάδας και μας οδήγησαν στη λέσχη τους. Στο δρόμο μας ρώτησαν πού θα περνούσαμε το Πάσχα. Απαντήσαμε “στη βίλα του κ. Τόγια” που την ήξεραν. Μας ρώτησαν πώς θα πάμε κι αμέριμνα απάντησαμε “ε, με τα πόδια”. Δεν είπαν τίποτα.

Ο Στέφανος χαμογελούσε πονηρά.

Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου βγήκαμε για βόλτα στη Σπιανάδα. Κι εκεί μας πλησίασαν μερικά παιδιά (προσκοπάκια προφανώς) και άρχισαν να μας ρωτούν αν είμαστε οι πρόσκοποι από την Αθήνα που θα πηγαίναμε στη Μεσογιά με τα πόδια.

Ο Στέφανος χαμογελούσε πονηρά.

Τώρα πια όμως είχαμε πονηρευτεί κι εμείς κι όταν γυρίσαμε στη λέσχη τον αρπάξαμε από το γιακά. Μας ομολόγησε λοιπόν πως η βίλα τους ήταν κάπου κοντά στη Μεσογιά, περίπου 32 χιλιόμετρα νότια από την πόλη!

Το απόγευμα εκείνο του Μεγάλου Σαββάτου κάναμε δραματική σύσκεψη στη λέσχη που μας φιλοξενούσε, για να αποφασίσουμε τι θα κάναμε.

Τελικά είπαμε πως είχαμε πια εκτεθεί και δεν μπορούσαμε παρά να πάμε με τα πόδια για να μη ρεζιλευτούμε. Και για να είμαστε την Κυριακή στη Μεσογιά, να φύγουμε μετά την Ανάσταση και να περπατήσουμε όλη τη νύχτα.

Κι έτσι έγινε. Φορτωμένοι με σακκίδια (γεμάτα κονσέρβες), παγούρια, αντίσκυνα, σουλουμπάμιες κ.λπ., ξεκινήσαμε κατά τις δωδεκάμιση τη νύχτα –αφού παρακολουθήσαμε την Ανάσταση στο Φρούριο– για τη δική μας Μεγάλη Πορεία.

Η πορεία ήταν αρκετά δραματική. Ο δρόμος ήταν τελείως σκοτεινός και χωρίς πινακίδες, κι έτσι λίγο πριν τη Μεσογιά πήραμε μια λάθος στροφή και κάναμε 2-3 χιλιόμετρα παραπάνω. Τα σκυλιά παντού μας γαύγιζαν –ευτυχώς δεν μας όρμησε κανένα– και το κρύο κι η υγρασία ήταν διαπεραστικά.

Ο μεγάλος άτυχος ήταν ο Άγις Ίβος, που του ξεκόλλησε η σόλα του ενός παπουτσιού από την αρχή σχεδόν της πορείας και έκανε την υπόλοιπη με το παπούτσι αυτό να μοιάζει με ανοιχτά σαγόνια κροκοδείλου.

Κάθε 50’ σταματούσαμε για δεκάλεπτη ξεκούραση (συνήθως ξαπλωμένοι μπροστά σε δέντρο, με τα πόδια ψηλά στηριγμένα στον κορμό του για να αποκατασταθεί η κυκλοφορία). Στις 5 το πρωί σταματήσαμε σε ένα χωράφι έξω από ένα χωριουδάκι για μιας ώρας ύπνο στις σουλουμπάμιες. Όταν ξυπνήσαμε, ανοίξαμε τα φερμουάρ με μεγάλη δυσκολία. Είχαν ποτιστεί από την υγρασία και είχαν παγώσει.

Σ’ όλο το διάστημα της πορείας ο Στέφανος χαμογελούσε πονηρά!

Φτάσαμε στη βίλα Τόγια κατά τις 9 το πρωί. Σταματήσαμε σ’ ένα ρυάκι κοντά στο σπίτι για να πλυθούμε, ξυριστούμε κλπ. για να εμφανιστούμε –με την εξαίρεση του παπουτσιού κροκοδείλου– σαν αξιοπρεπείς Τριτομαδίτες.

Η οικογένεια Τόγια μας υποδέχθηκε φιλικώτατα. Μας έψησαν ένα θαυμάσιο αρνί και το απόγευμα μας έστειλαν πίσω στην πόλη μ’ ένα τζιπ.

Ήταν μια αξέχαστη εκδρομή και είναι μια θαυμάσια ανάμνηση. Και τη θυμάμαι όποτε με πολλή χαρά συναντώ τον Στέφανο Τόγια, που παραμένει ένα εύθυμο πειραχτήρι –νέος πάντα.

Κώστας Μελέγκογλου
Α.Α. 1952-58